

Agerdykningsberetning.

(Fra Slutningen af Mai).

Det kolde Veir i Marts vedblev igjennem den største Deel af April og Mai; ialmindelighed var det i disse to Maaneder klart Solskin om Dagen med kolde, klare Nætter og oftest Riim om Morgenene, og dette fortsattes med ringe Afbrudelse til over Midten af Mai. I Marts udgjorde Vandmængden ved Landbohøjskolen (mæst Sne og Hagl) 21,41 Linier, der kun er lidt større end Gjennemsnittet for Kjøbenhavn, 18,5 Linier; i April faldt kun 6,87 Linier, som er langt ringere, da Gjennemsnittet udgjør 17,4 Linier; fra 6—22de April fandt aldeles intet Nedslag Sted. Mai har ogsaa været tør, den bragte kun 12,73 Linier, medens Gjennemsnittet udgjør 17,8 Linier, og denne Regnmængde falder paa den sidste Trebieedel af Maaneden, indtil den 20de var Maaneden aldeles tør.

Jordens Foraarsbehandling har iaar været meget let paa Grund af den lange Tids Værfrost i Vinter og det tørre Veir i April og Mai, og mange Steder var Saaeningen tilendebragt inden den 1ste Mai. I de af Sjenden besatte Dele af Landet var det en Vække, da det paa Grund af de mange Vætkjørseler vilde have været meget vanskeligt at bringe Sæden i Jorden i rette Tid, naar ikke Veiret havde begunstiget Arbeidet. Nu fik man overalt tilsaaet i rette Tid, men det lykkedes just ikke overalt at faae Jorden saa godt forberedt som det var ønskeligt. De sidste vaade Aar have begunstiget Qvifrøddernes Udbredelse i Jorden, og dette tørre Foraars med sit stadige Solskin har været heldigt til at staffe dem bort, hvor man har kunnet give sig Tid til Markens Behandling. De drainede Jorder have atter i dette Foraars viist deres Fortrin ved, at det var muligt ved en forholdsvis let Behandling at faae Sæden i Jorden, inden Vinterfugtigheden var gaaet bort, medens det ved den langvarige Tørre har været meget uheldigt, hvor man har været nødt til at pløie Jorden, da den derved udtørredes stærkt. Den tidligt saaede

Vaarsæd kom i Reglen ret godt og nogenlunde jævnt op, om end noget tyndt, men den silbigsaaede har ligget meget længe inden den spirede, dog er det at haabe, at Regnen og det senere indtraadte frugtbare Veir vil bringe Sæden i god Væxt. Selv den tidligstfaaede Vaarsæd har paa Grund af det tørre Veir lidt mindre af Nattefulden, end man skulde have ventet; kun i fugtige Lavninger og hvor Jorden ikke har været godt afgraved er den bleven guul eller gaaet bort, medens den paa draineede Jorder selv i Sveie ikke har taget mindste Skade af Frosten.

Kapsen, der i de sidste Par Aar er bleven almindeligere dyrket, gik den egentlige Vinter godt igjennem; om end enkelte svage Planter hist og her vare bortfrosne, stod den dog i Slutningen af Marts og Begyndelsen af April ret godt og begyndte at grønnes. Efterat den allerede havde begyndt at stude Blomsterstængel, leed den bethdeligt ved den strenge Nattefrost og Solskinsvarmen i Slutningen af April og Begyndelsen af Mai. Paa kolde, ubraineede Jorder frøs den ganske bort og er derfor mange Steder bleven ompløiet. Paa høie eller draineede Jorder har den derimod holdt sig ret godt, den er imidlertid kort og har ikke skudt mange Sideskud.

Rugen har naturligvis ikke kunnet undgaae Følgerne af det strenge Foraar; hvor den er tidligt faaet og paa tørre, varme Jorder, er den kort i Straaet og ikke meget tæt, men staaer dog efter Omstændighederne ret godt, medens den silbigsaaede overalt staaer slet. I Thyland har den danske Rug bedre udholdt Foraarets Værsthed end Provstirugen, dog er det at haabe, at det senere indtraadte frugtbare Veir ogsaa her kan frembringe en gunstig Forandring.

Hveden, navnlig den tidligstfaaede, som fra Efteraaret stod meget stærk, har ingen Skade havt af Kulden og Tørken i Foraaret, der vel endog har forhindret den fra at blive for yppig og for tidlig gaae i Veie. Dette gjælder navnlig om de brune Sorter og Manchester- og Kolbehveden; derimod have alle de hvide Hvedearter, som i de senere Aar ere indførte, lidt overordentlig meget af Frosten, de stode usfelt allerede tidligt i Foraaret, og ere ialmindelighed ompløiede. De Landmænd, der af nogle Aars gode Udbytte have ladet sig forføre til at besaae større Strækninger med disse kjæle Afarter, ville derfor have faaet en alvorlig Paamindelse om, for Fremtiden at holde sig til de haardsvære Arter, der høre hjemme i vort Clima.

Græsmarkerne have ikke i mange Aar været saameget tilbage som i dette Foraar. Endeel Kløverplanter, navnlig

2den og 3die Mars, ere bortfrosne, men det har dog ikke fremkaldt Markernes gule Udseende endnu efter Midten af Mai, hvor man ellers er vant til at have rigeligt Græs. Det skyldes alene Kulden og den lange Tørke, da man mange Steder i dette Foraar næsten 6 Uger har manglet Regn. Dvæget er derfor holdt usædvanligt længe paa Stald, og hvor man har havt tilstrækkeligt Foder, ere Køerne paa de større Gaarde først komne paa Græs i de sidste Dage af Mai, altsaa 12—14 Dage senere end man pleier. Hvor man har været nødt til at sætte Dvæget paa Græs allerede midt i Mai har det lidt af Kulde og det har været nødvendigt at tage det ind om Natten. Nu, da vi skrive denne Beretning i de første Dage af Juni, er Græsset imidlertid ved Regnen og det varme Veir kommet godt frem, saa at Køerne, der ere komne seent ud, ville finde rigelig Ernæring, ligesom ikke heller Udsigten til Høsten er saa ringe, som Tilfældet var for 14 Dage siden.

Faarene have allerede længe været ude, men hvor Græsset er blevet afgravidt af disse, vilde det ikke voxe frem igjen, saa at Markerne i Slutningen af Mai vare næsten bare, hvor Faarene havde gaaet.

Foderet er de fleste Steder gaaet med, navnlig Høet, hvoraf man mange Steder havde troet at faae Overskud; selv paa Halmfoder har det mange Steder storket, navnlig i de magre Egne af Jylland og de Steder, hvor den sjenkelige Besættelse og stor Indquartering allerede tidligere havde formindstet Halmbeholdningen.

Melkeudbyttet har været tilfredsstillende, dette hidrører dog ikke fra Foderets Godhed, som tværtimod har været mindre end sædvanlig, men fra den større Mængde Sæb, der iaar er opfodret næsten i hele Landet, baade paa større og mindre Gaarde. Da Meieriprodukterne en stor Deel af Vinteren have været i god Priis, har det ialmindelighed betalt sig ret godt, og det er at haabe, at det gode Resultat, som iaar er erholdt, vil være en Opmuntring for Landmanden til ogsaa i de følgende Aar at fortsætte den kraftige Fodring. Den lange Tid, Dvæget har maattet holdes inde, har forøvrigt gjort store Fordringer til Sæbbeholdningen, og paa de større Gaarde, hvor man ved et Tillæg af Kjørnesfoder stræbte at forhindre Tilbagegang i Melken, medført en ikke ubetydelig Meerudgift ved Dvægets Vinterhold. Som Følge af den stærkere Kjørnesfodring har Køernes Fodertilstand ialmindelighed været tilfredsstillende.

Studiefedning har vel omtrent fundet Sted i Jylland i det sædvanlige Omfang; endeel Studer ere i Vinterens Løb affatte til Armeen til ret gode Priser, eller solgte til Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. De øvrige ere som sædvanlig gaaede til den slesvigste Marst og bleve i Begyndelsen af Foraaret ret godt betalte; senere er Prisen dalet meget, da Græsset i Marsten paa Grund af Frost og Tørke i Maimaaned har været slettere, end man i mange Aar erindrer. — Paa fede Sviin har Affætningen været meget vanskelig og Priserne lave.

Sundhedstilstanden er upaaflagelig; Kastning hos Køerne har været sjældnere end i tidligere Aar, men flere Steder klages som sædvanlig over Dødelighed blandt Kalvene. Læmningen har været heldig og faa Lam ere døde. I Jylland have Hestene en stor Deel af Foraaret lidt af Lungesyge, Krop og Nærke, og meest i de Egne, hvor man har haft mange Gyter, og hvor Hestene have maattet staae ude Dag og Nat i den kolde Tid ved Vognparkeerne; Sygdommen har dog sjælden haft en dødelig Udgang. Hestenes Foderstand er i det hele god, da Foraarsarbeidet ikke har været meget anstrængende.

Over Insektangreb have vi ingen Klager hørt, undtagen at Jordlopperne hist og her have angrebet Vælgfrugterne.

Arbeidskraften er overalt i Landet knap, dog ville de efter Vaarhvilens hjempermitterede Forstærkningsmænd hjælpe meget til at kunne holde i det mindste de almindelige Arbeider gaaende.

Bladsen har ikke, som vi havde haabet, tilladt os i dette Hefte at optage en Indbydelse fra Sorø Amtsforening om at foranstalte Udstillinger af Landbrugsprodukter i dette Efteraar til Indtægt for de Saarede og Falbnes Efterladte. Vi haabe, at det vil kunne stee i næste Hefte, og vi maae derfor for denne Gang indstrænke os til at anbefale Sagen paa det Bedste til de landøkonomiske Foreninger, da man her uden store Opoffrelser eller Bekostning af de Enkelte synes at kunne naae to Maal, nemlig haade tilveiebringe lærerige Udstillinger og skaffe et betydeligt Tilskud til de Diemed, som det er Alles Pligt at understøtte.
